

Mgr. Bc. Vít Rakušan
ministr vnitra

Č. j. MV-157016-10/SO-2023

Praha 3. ledna 2024
Počet listů: 6

Účastník řízení:

Kverulant.org o.p.s
IČO 289 25 165
se sídlem Pražská 1148
102 00 Praha 10

Doručovací adresa:

vojtech.razima@actanonverba.cz

ROZHODNUTÍ

Ministr vnitra jako věcně příslušný správní orgán podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), po předchozím projednání v rozkladové komisi ministra vnitra, **rozhodl o rozkladu**, který podala obecně prospěšná společnost **Kverulant.org o.p.s**, IČO 289 25 165, se sídlem Pražská 1148, 102 00 Praha 10 (dále jen „účastník řízení“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru veřejných zakázek (dále jen „povinný subjekt“), ze dne 14. 11. 2023, č. j. MV-140407-8/VZ-2023, kterým byla **částečně odmítnuta žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“),

takto:

podle **§ 152 odst. 6 písm. b) správního řádu** se rozklad proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 14. 11. 2023, č. j. MV-140407-8/VZ-2023,

z a m í t á .

ODŮVODNĚNÍ

Účastník řízení požádal dne 18. 8. 2023 povinný subjekt o poskytnutí informací ve věci smlouvy o nákupu 289 vozů Škoda Kodiaq s „útočným“ rámem. Povinný subjekt ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. odpověděl na žádost účastníka řízení a současně rozhodl o částečném odmítnutí žádosti rozhodnutím ze dne 30. 8. 2023, č. j. MV-140407-4/VZ-2023. Částečné odmítnutí žádosti o informace bylo učiněno s odkazem na § 15 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. s tím, že je předmětem obchodního tajemství, a tudíž se informace o něm podle § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. neposkytuje. Účastník řízení podal proti tomuto rozhodnutí rozklad, o němž ministr vnitra rozhodl dne 2. 11. 2023 (č. j. MV-157016-2/SO-2023) tak, že podle § 152 odst. 6 písm. a) správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona původní rozhodnutí povinného subjektu ze dne 30. 8. 2023, č. j. MV-140407-4/VZ-2023, zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Povinný subjekt na základě rozhodnutí ministra vnitra o rozkladu věc znovu posoudil v novém projednání věci a vydal rozhodnutí ze dne 14. 11. 2023, č. j. MV-140407-8/VZ-2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žádost o poskytnutí informace ze dne 18. 8. 2023 podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. opět částečně odmítl z důvodu uvedeného v § 9 odst. 1 téhož zákona, přičemž své rozhodnutí v souladu s rozhodnutím ministra vnitra o rozkladu detailně odůvodnil.

Účastník řízení proti napadenému rozhodnutí podal dne 28. 11. 2023 **rozklad**.

Účastník řízení vytýká povinnému subjektu nesplnění povinnosti vypořádat se s jeho právní argumentací v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Povinný subjekt podle účastníka řízení v odůvodnění napadeného rozhodnutí prezentoval judikaturu, která se vztahuje k institutu obchodního tajemství podle dřívější právní úpravy (konkrétně obchodního zákoníku), a proto je bez dalšího nepoužitelná. Stejně tak, dle účastníka řízení, nevyhověl povinný subjekt veškerým požadavkům kladeným judikaturou, konkrétně co se týká naplnění všech kumulativních znaků pojmu obchodního tajemství (konkurenční významnost, určitelnost, ocenitelnost, běžná nedostupnost v příslušných obchodních kruzích, souvislost s obchodním závodem, odpovídající zajišťování utajení daných skutečností tvořících obchodní tajemství). Podle účastníka řízení je poskytnuté odůvodnění zcela nedostatečné, a to i s přihlédnutím k tomu, jaký smysl a účel svou žádostí o informace sledoval. Rovněž informace o tom, jaké bezpečnostní požadavky byly stanoveny ve vztahu k dané veřejné zakázce, nemůže podle účastníka řízení představovat obchodní tajemství dodavatele, když sama o sobě a ani společně s informací o tom, že těmto požadavkům dodavatel řádně vyhověl, nevypovídá jakým způsobem a v jaké míře takto stanoveným požadavkům dodavatelem použité technologie vyhověly.

S ohledem na uvedené skutečnosti a právní argumentaci účastníka řízení znovu žádá, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc opětovně vrácena povinnému subjektu k novému projednání, a to s patřičným a důrazným pokynem, kterak má povinný subjekt při svém třetím projednání téže žádosti v souladu se zákonem a relevantní judikaturou postupovat. Eventuálně účastník řízení navrhuje, aby formou změny napadeného rozhodnutí poskytl požadované informace v zákonném rozsahu sám ministr vnitra.

Ministr vnitra se zabýval posouzením rozkladu proti napadenému rozhodnutí, při kterém vycházel ze spisového materiálu vedeného povinným subjektem pod sp. zn. MV-140407/VZ-2023 a dále ze zákona č. 106/1999 Sb. a správního řádu. Ministr vnitra jako

odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu uvedeném v rozkladu, a zákonnost přezkoumal v celém rozsahu.

K námitkám účastníka řízení vzneseným v rámci podaného rozkladu ministr vnitra sděluje následující.

Ministr vnitra si je vědom, že zde dochází ke střetu dvou rovnocenných ústavních práv, a to práva na informace a práva na ochranu obchodního tajemství jako součásti práva na ochranu vlastnictví. Účelem zveřejnění informací je kontrola hospodaření s veřejnými prostředky ze strany veřejnosti. Výsledkem by tedy mělo být poskytnutí takového rozsahu informací, které nebudou nepřiměřeně zasahovat do obchodního tajemství, a přitom budou dostatečně jasně specifikovat příjemce a rozsah použitých prostředků. Ministr vnitra považuje tento cíl za naplněný, jak ve vztahu k účastníkovi řízení, tak i ve vztahu k dodavateli, a proto odůvodnění napadeného rozhodnutí považuje za plně dostatečné, a to rovněž s přihlédnutím ke smyslu a účelu žádosti o informace a k oprávněnému zájmu dodavatele na ochranu svého vlastnictví, jímž je zde obchodní tajemství.

Ministr vnitra konstatuje, že informace a dokumenty, které povinný subjekt účastníkovi řízení neposkytl, mu poskytnout nemohl z důvodu existence obchodního tajemství dodavatele a jeho ochrany v souladu s právním řádem České republiky. Obchodní tajemství je totiž vyloučeno z povinnosti poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. Výjimku tvoří informace o příjemci a rozsahu veřejných prostředků, které je nutné podle § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. poskytnout, přičemž tyto informace, včetně rámcové informace o tom, za co byly dané prostředky vynakládány, jsou povinně uveřejněny ve veřejně dostupných zdrojích (Věstník veřejných zakázek, registr smluv) a účastník řízení je má spolu s širokou veřejností volně k dispozici.

K námitce účastníka řízení, že se povinný subjekt nevypořádal s jeho právní argumentací a nerespektoval závazné požadavky, když v odůvodnění napadeného rozhodnutí prezentoval pouze judikaturu, která se vztahuje k institutu obchodního tajemství podle dřívější právní úpravy, ministr vnitra uvádí, že toto tvrzení neodpovídá skutečnosti. Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí poskytl vysvětlení, v čem konkrétně se pojetí obchodního tajemství liší a současně také informoval, že existenci a povahu znaků, které tvoří pojem obchodního tajemství, posoudil a vypořádal se s nimi, přičemž v napadeném rozhodnutí také uvedl výsledek tohoto posouzení.

Nadto ministr vnitra podotýká, že argumentace v judikátech uvedených účastníkem řízení v rozkladu mu nesvědčí, když např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2004, č. j. 7 A 118/2002-37, vyplývá, že *„zákon č. 106/1999 Sb. se vztahuje na poskytování informací, není tedy možné domáhat se vydání smlouvy jako takové (listinu, která daný právní úkon zachycuje), nýbrž jen informace o obsahu takové smlouvy. Právě tyto informace jsou také skutečnostmi ve smyslu § 17 obchodního zákoníku a mohou tak představovat obchodní tajemství.“* Z citovaného judikátu dále vyplývá, že *„není možné z tohoto důvodu odepřít poskytnutí informací, které se týkají rozsahu používání prostředků z veřejných rozpočtů a jejich příjemce. Je tak zcela zřejmé, že není možné odepřít v případě úplatné smlouvy informaci o ceně, která bude hrazena z těchto rozpočtů.“* Právě takové informace, včetně rámcové informace o tom, za co byly dané prostředky vynakládány, jsou však uveřejněny, přičemž účastník řízení je má spolu s širokou veřejností volně k dispozici.

Z dalšího účastníkem řízení odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2008, č. j. 7 As 24/2007-106, vyplývá, že *„správní orgán je vždy povinen zkoumat,*

zda informace označená podnikatelem za obchodní tajemství skutečně splňuje všechny náležitosti obchodního tajemství podle § 17 obchodního zákoníku“. A dále citovaný judikát uvádí, že „Pokud totiž tomu tak není, o obchodní tajemství se nejedná. V takovém případě by povinný subjekt musel ignorovat tvrzení podnikatele o existenci obchodního tajemství a požadované informace žadateli poskytnout, pokud by ovšem nebyl dán jiný důvod pro odepření informací. Důvod pro odepření informací stanovený v ustanovení § 9 odst. 1 zákona o informacích je totiž vázán na existenci obchodního tajemství de iure, nikoli na pouhý názor zdroje informací. Povinný subjekt proto musí v řízení postupovat v souladu se správním řádem (podle § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 správního řádu). Musí tedy vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci, tzn. prověřit splnění podmínek existence obchodního tajemství a neakceptovat bez dalšího tvrzení podnikatele. Ustanovení § 9 odst. 1 zákona o informacích je nutno vykládat jako odraz obecného vyvažování právem chráněných zájmů, kdy na jedné straně stojí zájem veřejnosti na kontrole veřejné správy a na straně druhé zájem soukromoprávních subjektů na uchování jejich obchodního tajemství. Je přitom třeba posoudit, který z těchto oprávněných zájmů v konkrétním případě převažuje. Podle stávající judikatury je pojem obchodního tajemství vykládán nikoliv jako nespojitá skutečnost umožňující pouze rozlišení mezi existencí či neexistencí, ale jako skutečnost, jež musí být vykládána v souvislosti s důvody, pro něž je její existence zkoumána (např. rozsudek Městského soudu v Praze z 31. 8. 2000, č. j. 33 Ca 80/2000 - 31, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové z 25. 5. 2001, č. j. 31 Ca 189/2000 - 27). Stěžovatel a) nejen, že se nezabýval těmito souvisejícími důvody, ale nezkoumal ani to, zda jsou splněny všechny náležitosti pro posouzení požadovaných informací jako obchodního tajemství s jedinou výjimkou, a tou bylo právě zjišťování vůle stěžovatele b) po utajení této skutečnosti. Za situace, kdy všechny ostatní náležitosti obchodního tajemství stanovené v ustanovení § 17 obch. zák. považoval patrně stěžovatel a) za dané, aniž by je v napadených rozhodnutích jakkoliv odůvodnil, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.“. Ministr vnitra v souladu s citovaným judikátem dodává, že povinný subjekt účastníkovi řízení v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně sdělil, že se znaky obchodního tajemství zabýval, přičemž vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a neakceptoval bez dalšího tvrzení podnikatele. Povinný subjekt zhodnotil, který z těchto oprávněných zájmů v konkrétním případě převažuje, tj. právo na ochranu obchodního tajemství, a informoval o tom účastníka řízení.

Ministr vnitra tedy konstatuje, že pokud účastník řízení požaduje poskytnutí informace, která je obchodním tajemstvím, nezbyvá správnímu orgánu nic jiného než žádost o poskytnutí informace odmítnout podle § 15 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., a to s odkazem na § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., podle něhož platí, že pokud je požadovaná informace obchodním tajemstvím, povinný subjekt ji neposkytne.

Ministr vnitra dospěl k závěru, že námitky uvedené v rozkladu lze považovat za nedůvodné a neprokazující nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí. Ve shodě s povinným subjektem má za to, že výše citované ustanovení znemožňuje povinnému subjektu poskytnout informace, v daném případě dokumenty, které podléhají obchodnímu tajemství na základě výše citovaného zákona č. 106/1999 Sb. Proto povinný subjekt poskytl pouze informace, které poskytnout mohl a částečné odmítnutí poskytnutí informací v napadeném rozhodnutí řádně odůvodnil.

Podle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu „Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, lze v řízení o rozkladu rozklad zamítnout“.

V kontextu výše uvedeném přisvědčil ministr vnitra závěru povinného subjektu v napadeném rozhodnutí, a proto přistoupil k zamítnutí rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu nelze odvolat.

Mgr. Bc. Vít Rakušan

Rozdělovník:

1. Kverulant.org o.p.s (*odeslat na e-mailovou adresu: vojtech.razima@actanonverba.cz*)
2. Ministerstvo vnitra, odbor správní
3. Ministerstvo vnitra, odbor veřejných zakázek